

Dwight Nelson

TITANIK

JESMO LI MI NA REDU?

Knjižni niz
PISANO JE...

Dwight Nelson
TITANIK
Jesmo li mi na redu?

Nakladnik
ESDEA d.o.o.
Oroslavje, Hrvatska

Odgovara
Velimir Šubert

Prijevod
Tihomir Kukolja

Lektura i korektura
Nikolina Crljić

Priprema i tisak
ITG, Zagreb, 1999.

Dwight Nelson

TITANIK

Jesmo li mi na redu?

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb

UDK 241.3

NELSON, Dwight

Titanik : jesmo li mi na redu? /
Dwight Nelson ; <prijevod Tihomir
Kukolja>. - Oroslavje : Esdea, 1999. - 28
str. ; 15 cm. - (Knjižni niz Pisano je)

Prijevod djela: Titanic

ISBN 953-6409-08-9

990712060

ISBN 953-6409-08-9

Nešto nije u redu s našim svijetom

Želim vam ispričati priču o učeniku osnovne škole koji je jednog poslijepodneva pripremao domaću zadaću. Budući da mu je bio potreban prikladan uvod, dječak se zaputio svojoj majci koja je u kuhinji pripremala večeru. Bez posebnog uvoda dječak ju je, kao grom iz vedra neba, upitao: “Majko, kako sam rođen?” Majka je očekivala kako će joj sin jednog dana postaviti ovakvo pitanje o ljudskom podrijetlu, ali u ovome trenutku nikako nije bila spremna razgovarati o pticama i pčelama. Da bi ga se riješila, odgovorila mu je poznatom uzrečicom: “Donijela te je roda!”

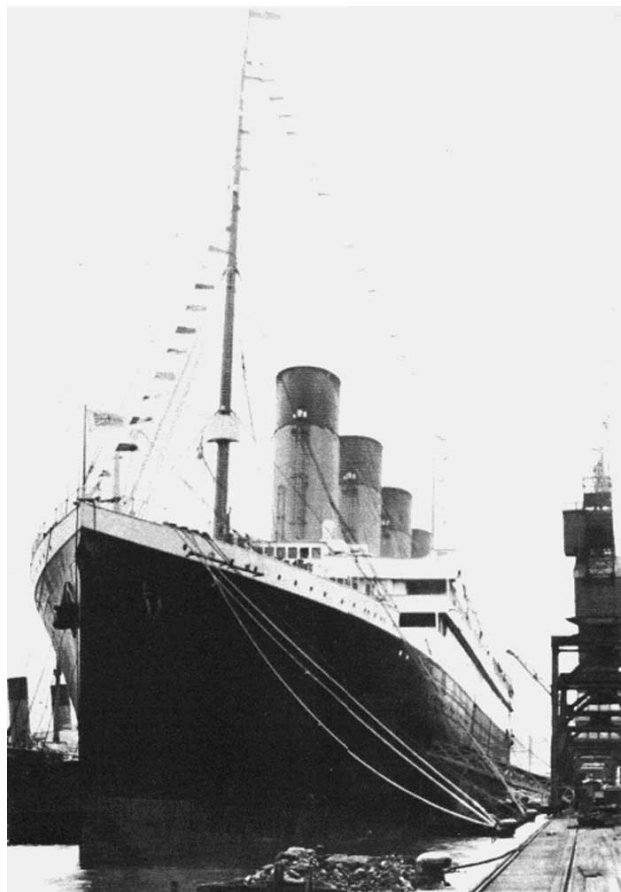
Dječak se potom zaputio u dnevnu sobu gdje je našao svoju baku udubljenu u pletivo. Ponovno, bez upozorenja, postavio je pitanje: “Bako, kako je moja mama rođena?” Baka, koja je pripadala ostatku viktorijanskog doba, nije željela opširno odgovarati na ovakvo pitanje pa je hitro odgovorila: “Dijete moje, tvoju je majku donijela roda!” “Ali, bako” – dječak je uporno nastavio – “kako si ti rođena?” “I mene je donijela roda!” – određeno je odgovorila baka.

Pošto joj je zahvalio, dječak se vratio za svoj radni stol, uzeo olovku i započeo uvod u zadaću: “U našoj obitelji već tri naraštaja nije bilo normalnog porođaja...”

Zacijelo na našem planetu već dugo nije bilo normalnog rođenja! Nešto se događa s ljudskom civilizacijom na pragu novoga tisućljeća. Dakako, u nekim dijelovima našega svijeta i u nekim društvenim slojevima danas je prividno bolje nego ikada prije. Nekima i danas cvjetaju ruže. Ipak, nije li čudno kako nismo drukčiji od putnika Titanika koji bezbrižno putuju pod zvijezdama posutim ponoćnim nebom i zaneseni zvucima glazbe ni ne slute zlo što ih čeka u mrkloj ledenoj noći?

Jesmo li mi na redu nakon Titanika?

Svijet je doslovno izgubio pamet zbog filma “Titanik”! Ovaj film Jamesa Camerona postao je dosad najvećom filmskom pričom. U Meksiku je proglašen najgledanijim filmom, a također i u Sjedinjenim Američkim Državama, Slovačkoj, Francuskoj, Rusiji, Kini, Koreji i brojnim drugim zemljama. U Koreji su tisuće ljudi čekale u redovima od sedam sati ujutro kako bi kupili kartu za predstavu. “Titanik” je prvi film u povijesti kinematografije čiji je ukupni prihod prerastao 1,5 milijardu američkih dolara. Po prvi puta u povijesti

dodijeljena su u isto vrijeme prva mjesta filmu, filmskoj glazbi i knjizi napisanoj na temelju filma. Nikad dosad filmska glazba nije tako brzo rasprodana kao glazba ovoga filma. Pjesma “Moje srce živjet će i dalje” odmah je postala hitom posvuda u svijetu. Od kada je “Titanik” dobio jedanaest Oscara i time postao filmom s najvećim brojem postignutih priznanja, web stranice filmske kompanije *Paramount Pictures* imaju više od 6 milijuna posjetitelja dnevno.

Možda tolika popularnost “Titanika” proizlazi iz toga što je film postao svojevrsnim zloslutnim znakom našeg vremena? Doista, u tom smislu film odgovara zbilji današnjice više nego što smo toga svjesni! Za zlokobnog putovanja 1912. godine pogibelj je nastupila sat prije ponoći, za mirnoga mora i vedre zvjezdane noći dok je zadimljeni odjel prvoga razreda, smješten ispod drvene palube, odjekivao u zanosu glazbe, plesa, igre, smijeha i bučnih sretnih glasova. Poneki su se, bezbrižno opijeni, veselili i nešto više no uobičajeno. Među njima su se nalazili najbogatiji i najpoznatiji ljudi, ploveći zajedno te kobne večeri na brodu što ga ništa nije moglo ugroziti. “Ni sam Bog ne može potopiti ‘Titanik’” – hvalili su se neki časnici neposredno prije isplovljavanja iz engleske luke Southampton. Čak su graditelji i vlasnici broda svečano prisegnuli kako je ovo remek djelo brodogradnje ne-

uništivo. Na koncu, ovaj je brod imao 16 nepropusnih odjela pozorno sastavljenih u golemo, 300 metara dugačko, čelično tijelo. “Kad bi i četiri odjela nekim slučajem propustila vodu, još uvijek bi ‘Titanik’ nastavio sigurno ploviti” – tvrdili su. “Niti sam Bog ne može potopiti Titanik” – hvalili su se neki uz smiješak.

I zbog ovakvog osjećaja sigurnosti “Titanik”, posljednja riječ znanosti i tehnologije, popunjen je do posljednjeg mjesta za svoje prvo putovanje do New Yorka. Osim bogataša na njemu su putovali mnogi iz nižih društvenih slojeva. Viši stalež, srednji stalež, niža klasa – svi su oni bili zastupljeni dok ste se spuštali sve dublje u utrobu broda. Te kobne večeri 14. travnja 1912. godine 2235 duša napučilo je unutrašnjost “Titanika”.

I tako, dok je orkestar zabavljao putnike prvoga razreda, nitko nije ni slutio kako ih u ledenim sjevernim vodama očekuje najveća tragedija u povijesti brodarstva. Brod je mirno sjekao valovlje ledenog mora kad se, prema riječima preživjelih, osjetio neznatan potres što je tek nježno uzdrmao 300 metara dugačko plovilo. Nitko, osim osoblja zaposlenog na zapovjedničkom mostu, nije ovome pridavao osobitu pozornost. “Titanik” je jednom stranom zagrebao podvodni dio ledenog brijega. Stružući bokom uz podvodnu oštricu ledenjaka, dužinom cijeloga broda otvorila se naiz-

gled neznatna pukotina. Poput otvarača za limenke oštrica ledene sante zarezala je "Titanikov" bok i brod je zadobio smrtnu ranu.

Želio bih podijeliti s vama dio zapisa brodskog časnika Lightollera koji je, uz nekolicinu drugih časnika, preživio brodolom priljubljen uz preokrenuti čamac za spašavanje:

"Kad sam tako plivajući u mraku prepoznao okoliš, bili smo već oko pedeset metara udaljeni od broda... Svjetla na palubi 'Titanika' još su svijetlila. Još je uvijek izgledao veličanstveno, onako crn i golem, okružen zvijezdama s tisuću svjetala što su se još uvijek nazirala na dijelu broda što je bio iznad razine vode. Od pramca pa sve do drugog dimnjaka brod je već bio potpuno uronjen u vodu. Dok smo gledali ovaj zastrašujući prizor, iznenada su se sva svjetla ugasila i ostatak divovske grdosije ostao je umotan u mrklu noć, a njegovi su se jasni obrisi još uvijek nazirali.

Već u sljedećem trenutku golemi bojleri izletjeli su iz svojih ležišta i uz zastrašujuću grmljavinu probili pregrade noseći pred sobom sve što im je bilo na putu. Ova velika nesreća što se odigravala upravo pred našim očima sad se brzo približavala kraju. Stražnji dio golemog broda sad se propeo tako da su se kormilo i brodski vijci jasno vidjeli iznad površine vode, sve dok na kraju brod nije zauzeo savršeno okomit položaj. U tom zastrašu-

jućem položaju brod je ostao oko pola minute. Tada, dostojanstveno i ubrzavajući, 'Titanik' je tiho i posljednji put zaronio kako bi potražio svoje konačno počivalište u nedostupnim dubinama hladnog Atlanskog oceana.

Poput molitve čuo se uzdah svih koji su se pokraj mene držali prevrnutog čamca: "Nestao je!"

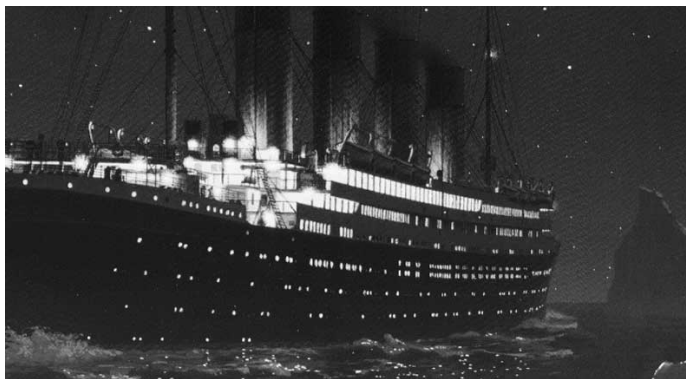
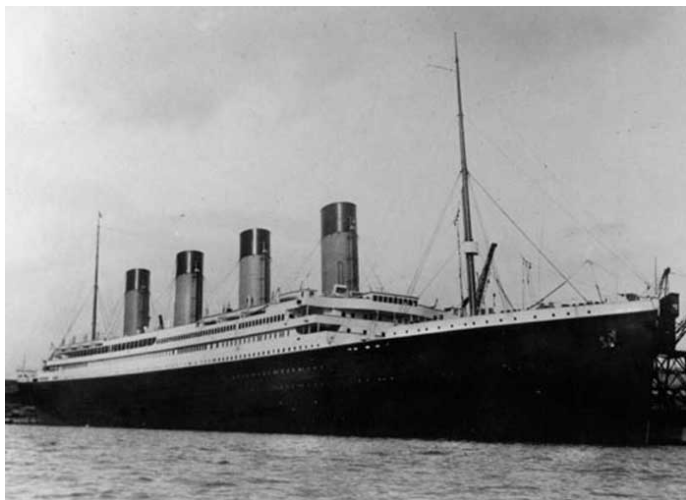
Na svu sreću, prizori što su uslijedili bili su obavijeni noćnom tminom. U mrtvoj noćnoj tišini vrlo jasno su se raspoznavali glasovi davljenika unakolo. Ne bi imalo smisla sada opisivati sve te glasove što ih je nemoguće zaboraviti. Nikad sebi nisam dopuštao odveć razmišljati o njima. Mnogi bi i tu noć preživjeli, a mnogi bi se i kasnije osjećali kudikamo bolje, da su odlučili izbrisati iz uma te užasne trenutke ili prepustiti vremenu da izblijedi sjećanje na ovu strašnu tragediju." (*The Story of the Titanic as Told by its Survivors*, 299–300.)

U satima uoči svitanja "Titanik" je potonuo. Od 2235 putnika, njih 1522 našlo je smrt u mračnim morskim dubinama, poglavito muškarci i putnici trećeg razreda te većina broskog osoblja kao i svi članovi orkestra. Spašeno je samo 713 putnika.

“Titanik” – prispodoba vremena na pragu novog tisućljeća

Možda je “Titanik” više od priče o ljubavi i smrti zaljubljenih glumaca Kate Winslet i Leonarda DiCapria? Možda je “Titanik” upozorenje upozorenja, gotovo proročka prispodoba o zloslutnoj nesreći što poput mača visi nad našim svijetom uoči novoga tisućljeća? Možda, poput “Titanika”, naša civilizacija brzâ kroz noć u smjeru neizbježne sudbine – kudikamo pogibelnije od one što se dogodila 1912. godine? Dakako, stanje na novčanoj burzi vrlo je povoljno za neke u pojedinim mjestima, gospodarska slika svijeta pomaže napretku nekih zemalja, uspijevamo izliječiti neke bolesti, osim onih što još uvijek usmrćuju, brojni mirovni ugovori već su potpisani, osim na mjestima gdje se još uvijek ratuje, i želja za ozračjem zabave još uvijek mnoge zanosi, osim onih kojima nije do smijeha. Možda oštrica što je rasporila “Titanik” sada ispod površine našeg napretka otvara utrobu naše civilizacije? Možda gospodarske, političke i ekološke zaštitne pregrade nisu ni približno sigurne od nasrtaja vode, kako smo mi to spremni vjerovati? Sve što je potrebno jest globalna katastrofa i brod našega svijeta nestat će pod vodom?

Neki šapuću: “Mir, sigurnost, napredak!” Ipak, ne mogu se osloboditi starog proročanstva zapi-

sanog u drevnoj Knjizi: “Dok ljudi budu govorili: ‘Mir i sigurnost!’, baš tada će se iznenada na njih oboriti propast..., i nipošto joj neće umaći.” (1. Solunjanima 5,3) Te pogibeljne večeri uoči nesreće jednome od suvlasnika kompanije *White Star Line* bio je s obližnjeg broda uručen marconi-gram (poruka slična telegramu) s upozorenjem kako “Titanik” ide ususret ledenim santama. Međutim, ovaj suvlasnik brodarske kompanije nije obratio pozornost na upozorenje, smotao je poruku, stavio je u unutarnji džep svojeg sakoa i pridružio se ostalima na zabavi.

Mir i sigurnost; je li išta moglo krenuti naopako? Zabavlja li se naša civilizacija večeras u potpalublju broda što plovi u blisku tragediju? Zar je moguće da smo zanemarili upozorenje što smo ga primili s nakanom da nas izbavi od kataklizmičkog kraja?

Biblija kaže kako mi ne moramo biti sljedeći

Želim usmjeriti vašu pozornost prema knjizi što i među skepticima i među vjernicima podjednako izaziva više nego običnu znatiželju. Ona tvrdi kako, unatoč sličnosti našega svijeta s “Titanikom”, mi ne moramo biti sljedeći na redu. Ime joj je Apokalipsa, odnosno knjiga Otkrivenje. Riječ je

o posljednjoj knjizi Biblije. Bez obzira vjerujete li u Boga ili ne, dopustite svome otvorenom umu spoznati njezinu poruku da mi ne moramo biti sljedeći.

“Uto spazih nekog drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakome narodu i plemenu, jeziku i puku. Vikao je jakim glasom [grčki – megaphone]: ‘Bojte se Boga i zahvalite Mu, jer je došao čas Njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!’” (Otkrivenje 14,6.7)

Ima li tu ičeg novog? U vrijeme kad su anđeli postali tržišnom robom, teško je primijetiti bilo kakvu novost u ovom apokaliptičnom ulomku što opisuje nekakvog anđela koji leti posred ponoćnog neba s hitnom porukom koju, kao kroz megafon, izvikuje stanovnicima Zemlje! U čemu je hitnost i posebnost ove poruke? Valja pogledati u Otkrivenje 14,14-16. “Potom sam imao ovo viđenje: Bijel oblak i na oblaku opazih nekoga slična Sinu Čovječjemu kako sjedi sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci. Uto neki drugi anđeo izađe iz hrama i povika jakim glasom onomu što je sjedio na oblaku: ‘Pošalji svoj srp i žanji, jer je došlo vrijeme da se žanje; dozrela je žetva na zemlji!’ Tada onaj koji je sjedio na oblaku baci na zemlju svoj srp, i bi požnjevena zemlja.”

Čak i ako ne razumijete apokaliptični jezik simbola, nije vam potrebno biti vrhunskim znanstvenikom da bi zaključili kako ovi čudesni reci opisuju kraj ljudske civilizacije, dakako, rabeći sliku žetve u prenesenom značenju. Netko se očito vraća na naš planet i ljudska se povijest ubrzano primiće kataklizmičnom kraju. Stoga je presudno pitanje: O čemu je riječ u ovoj hitnoj poruci? Pogledajte sedmi redak u istom poglavlju: "Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite Mu, jer je došao čas Njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!'"

Nije li neobično što se poziv "Bojte se Boga" upućuje naraštaju koji se "ničega ne boji"?

Prije četiri godine moj je sin kupio tri ili četiri crne i bijele majice. Na svakoj od njih velikim crvenim slovima bilo je ispisano: "Bez straha." Poput ostalih svojih vršnjaka Kirk nema straha. Kad mu je bilo trinaest godina posjetili smo zabavni park Velika Amerika u Atlanti. Pred *rolerkostrom* zastrašujućeg izgleda, koji vas munjevitom brzinom okreće 360 stupnjeva, počeo me nagovarati: "Oče, idemo!" Iako mi se nije upuštalo u takvu avanturu, nisam imao izbora zbog svojeg "muškog dostojanstva". Dakako, ovo je tek ilustracija naraštaja koji se ničega ne boji, a kojemu se upućuje poruka s Neba: "Bojte se Boga!"

Bojte se Boga i Njega proslavite

Valja postaviti pitanje: Tko je na kraju krajeva Bog? I što On kaže o samome sebi? K tome, tko želi upoznati Boga koji je Netko koga se treba bojati? Odmah treba primijetiti da je izraz “bojte se Boga” snažan jezični oblik što jednostavno ali uvjerljivo znači: upoznajte Boga ozbiljno i nemojte Ga olako otpisati jer On nije tek susjed s gornjega kata. Već od prvih stranica Biblije On nam se prikazuje Stvoriteljem života, Izvorom života, Upraviteljem života i Onim koji ljubi život cijeloga svemira i našega svijeta. Hitnost poziva iz 14. poglavlja Otkrivenja nije u zastrašujućoj Božjoj naravi, već u upozorenju kako će se vrlo brzo nešto ozbiljno dogoditi. Drugim riječima, to su riječi poziva, slične onima iz Knjige proroka Amosa 4,12: “Pripravi se da susretneš Boga svoga!”

Jedan od omiljenih mitova rođenih iz tragedije “Titanika” tvrdi kako su se članovi brodskog orkestra okupili na palubi tonućeg broda i do posljednjeg trenutka svirali kršćansku pjesmu “Bliže Tebi, o Bože moj”. Zapravo su svirali stari ever-green “Jesen”. Ipak, nema razloga čuđenju, budući da je sasvim prirodno pripremati se za susret s Bogom u trenucima neposrednog sučeljavanja sa smrću.

Pripravi se susresti Boga svog! To je poruka neposrednosti kraja, poput mitske pjesme s “Tita-

nika”, jer se i tvoj Bog priprema za susret s tobom. Drugim riječima, Otkrivenje poručuje: “Bojte se Boga i proslavite Ga jer se svemu približio kraj!”

Kako god pristupili, riječ je o hitnom pozivu našem naraštaju na rubu vremena, da shvati Boga ozbiljno.

Poruka naraštaju koji čezne za dobrim međuljudskim odnosima

Ovaj poziv Bog upućuje ponukan snagom svoje ljubavi prema čovjeku. U Knjizi proroka Jeremije 9,23.24 piše: “A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Gospod koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo – riječ je Gospodnja.

Čudesno je izvorno značenje izraza “spoznati” u ovome tekstu i u brojnim drugima u Bibliji. Odnosi se na blisku, osobnu i prisnu spoznaju druge osobe. Bog koristi izraze kojima želi oslikati svoju bliskost s čovjekom. Drugim riječima, Bog poručuje: “Čeznem za čovjekom. Molim ga da me upozna onako kao što ja njega poznajem, kako bismo zajedno uživali u bliskoj međusobnoj zajednici.”

Ako je ikada bilo naraštaja koji pronalazi smisao u kvalitetnim međusobnim odnosima, onda je to naš naraštaj! Poslušajte ritam srca televizijske

postaje MTV, i brzo ćete uočiti glad za dobrim međuljudskim odnosima. Poslušajte također hit pjesmu iz filma "Titanik" u izvedbi Celine Dion, "Moje srce će i dalje kucati!" O čemu to drugom zbori ova pjesma ako ne o strasti srca koje nastavlja živjeti i nakon smrtnoga oproštaja?

*Svake te noći vidim i osjećam
u svojim snovima.
Po tome znam da i dalje živiš.
Preko velike udaljenosti
i prostora između nas
došao si pokazati da i dalje živiš.
Blizu, daleko, gdje god bio,
vjerujem da tvoje srce i dalje živi.
Ti si i u mom srcu,
i moje će srce nastaviti živjeti zauvijek.
Ti si ovdje, nemam se čega bojati.
Znam da će moje srce zauvijek živjeti.
Ovako ostajemo zajedno zauvijek.
Siguran si u mom srcu,
I moje će srce nastaviti živjeti zauvijek.*

Današnji naraštaj gladije za nekim oblikom osmišljenih međuljudskih odnosa što bi trebali zauvijek preživjeti – čak i preko granica smrti. Zbog toga je biblijska slika Boga koji poziva – "Pripravi se sresti Boga svoga!" od presudnog značaja.

Ponuda prijateljstva što ostaje zauvijek

Je li ovdje riječ o dobroj ili lošoj vijesti? Daka-ko, riječ je o odličnoj vijesti, jer upravo ona, bolje od bilo koje vijesti, progovara o međusobnim odnosima što traju zauvijek, čak i nakon ledenog dodira smrti. Celine Dion ima pravo – postoji bliska povezanost što traje zauvijek! Možda su obojica – sveti Augustin, drevni crkveni naučitelj i Douglas Coupland, guru današnjeg mladog naraštaja – u pravu. Augustin je ovako opisao prazninu u dubini svakog ljudskog srca: “Naša su srca nemirna sve dok se ponovno ne smire, Bože, u Tebi.” Douglas Coupland pak veli u svojoj knjizi “Život nakon Boga”: “Moja je tajna u tome da mi je potreban Bog – da sam bolestan i više ne mogu sam. Potreban mi je Bog kako bi mi pomogao naučiti davati jer više nisam sposoban davati, jer više ne mogu biti uljudan; kako bi me naučio ljubiti, budući da više ne znam ljubiti.”

Želio bih svakako naglasiti kako se usred sveopće zbrke našega svijeta čuju jasni očajnički pokušaji popunjavanja praznine što se nalazi duboko u svakomu umu i srcu. I takvom svijetu, svijetu što je otpisao Boga, On upućuje hitan poziv pun ljubavi: “Bojte se Boga i Njega proslavite!” Našoj civilizaciji i našem naraštaju dolazi Bog s ponudom vječnog prijateljstva kroz jednostavan ali ozbiljan poziv: “Približi se Bogu – upoznaj me

– želim biti tvojim prijateljem.” Pisac A. W. Tozer kaže: “Izgled ljudskoga roda iz temelja bi se promijenio kad bismo svi povjerovali da živimo pod prijateljski naklonjenim nebom te da Bog nebeski, iako veličanstven u moći i slavi, želi biti našim Prijateljem.” (*Knowledge of the Holy*, 89)

Prijatelj Božji po Isusu Kristu

Ako želimo spoznati kakvoću Božjeg prijateljstva, potrebno je samo pogledati u Isusa Krista. Pri kraju moram s vama podijeliti najsajajnu istinu: Bog beskrajnih nebeskih prostora nudi našem naraštaju svoje prijateljstvo po Isusu Kristu.

Možda vas je iznevjerila osoba koju ste najviše ljubili, možda vas je odbacio bračni drug, možda su vas se odrekli roditelji, možda su vas zaboravila vaša djeca – ali u svijetu poremećenih odnosa postoji Netko tko vam nudi vječnu ljubav u okružju prijateljstva što nikad ne prestaje i nikad neće iznevjeriti.

Uvjerite se sami čitajući iz Evanđelja po Ivanu 3,16.17: “Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine nijedan koji u Nj vjeruje, već da ima život vječni. Jer Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po Njemu.” Prikazuje li ovaj biblijski ulomak Boga kao Nekoga kog se treba bojati?

Nikako! Cijela Biblija govori o tome kako Bog nije netko od koga valja biti u strahu. On je Osoba s kojom se valja sprijateljiti.

Želite li uistinu spoznati Boga?

Jedan od Njegovih najbliskijih sljedbenika odvažio se ovo isto pitanje postaviti Isusu noć uoči raspeća. Pogledajte u Evandjelju po Ivanu 14,8.9: “Filip mu reče: ‘Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je!’ ‘Toliko sam vremena s vama – odgovori mu Isus – i ti me, Filipe, nisi upoznao? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Pa kako veliš: Pokaži nam Oca!?’” Drugim riječima, Isus odgovara Filipu: “Pogledaj u moj život, Filipe – on je slika Božja! Što god ja činim, Njega zastupa!”

Želite li uistinu spoznati istinu o ovom Bogu koji vam nudi vječno prijateljstvo?

U tom slučaju pogledajte u Isusa kakvim Ga prikazuje Biblija. Želite li, primjerice, spoznati kakav je Božji odnos prema krivcu? Gledajte u Isusa dok Mu gradski vjerski uglednici pred noge bacaju uplakanu mladu ženu, preljubnicu uhvaćenu u postelji s muškarcem koji nije bio njezin suprug. Od njega zahtijevaju da je kamenuje, prema tadašnjim vjerskim i društvenim zakonima. Ali se Isus, znajući da ih ovi ljudi oboje žele uhvatiti u zamku, ne daje prevariti. Znaajući pobude tih visokih vjer-

skih uglednika Isus traži od “onih koji su bez grijeha da prvi bace kamen”.

Budući da nema ni jednoga bez grijeha, jedan za drugim tiho napuštaju Isusa, ostavljajući Ga samoga s preljubicom. Isus joj tiho oprašta riječima: “Ni ja te ne osuđujem; idi sada i ostavi svoj grijeh.” Pročitajte osmo poglavlje Evandjelja po Ivanu ako želite znati kako se Bog odnosi prema krivcu.

Želite li spoznati kakav je Božji odnos prema društveno odbačenima?

Obratite ponovno pozornost na Isusa dok čovjek bolestan od gube (danas ovu bolest možemo usporediti s AIDS-om) hramlje prema Njemu, opustošen bolešću od koje svi bježe. Ali Isus ne bježi. Pun sućuti i s ljubavlju pruža svoju ruku i njome dotiče bolesno tkivo te ga ovim činom iscjeljuje i ujedno čisti od društvene odbačenosti.

Pročitajte prvo poglavlje Evandjelja po Marku ako uistinu želite spoznati kako se Bog odnosi prema ljudima koje je društvena zajednica odbacila.

Želite li spoznati kako se Bog odnosi prema djeci, ženama, poreznicima, bludnicama i grješnicima poput svih nas? Tad pogledajte u Isusa i sami spoznajte istinu o Bogu kako je obznanjuju četiri Evandjelja: Matejevo, Markovo, Lukino i Ivanovo. Zacijelo je od svih poruka Biblije najznačajnija poruka o Isusu. Upoznajte se s Biblijom.

Želite li spoznati kako se Bog odnosi prema onima koji Ga niječu, koji Ga izdaju, koji Ga čak odbacuju? Tad pogledajte u Isusa u ponoć uoči Njegove smrti, dok okrutna gomila hrpimice naršće u napušteni Getsemanski vrt. S čela gomile izdvaja se Juda, izdajnik koga su napustili osjećaji – dotad jedan od najbližih Isusovih sljedbenika. I dok Juda cjeliva Isusa vlažnim poljupcem, Isus gleda pravo u hladne oči svojeg izdajnika. Zna li kako ga je Isus u tom trenutku oslovio? U Evanđelju po Mateju 26,47-50 piše:

“Dok je On još govorio, dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, s brojnom svjetinom, naoružanom mačevima i toljagama, koju su poslali glavari svećenički i starješine narodne. Njegov im izdajnik bijaše dao znak: ‘Koga ja poljubim – rekao im je – taj je, Njega držite!’ I smjesta pristupi k Isusu te Mu reče: ‘Zdravo, Rabbi!’ – pa Ga poljubi. A Isus mu reče: ‘Prijatelju, zašto si došao?’ Tada pristupiše, dugoše ruke na Isusa i uhvatiše Ga.”

Isus je nazvao Judu prijateljem. Ovo valja upamtiti. Čak i kad Ga odbacujemo, Bog još uvijek čezne za našim prijateljstvom, jer “Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina.” (Ivan 3,16) Da, Bog nije Netko koga se valja plašiti. On je osoba s kojom valja biti prijatelj. On nije Netko od koga moramo bježati. On je Netko kome se valja utjecati.

Nemojte bježati od pogrešne osobe

Sljedeći događaj objavljen je u tisku istočnog dijela Sjedinjenih Američkih Država. Riječ je o ženi koja se jedne kasne večeri vozila po pustoj autocesti. Njezino ponoćno sanjarenje prekinula su svjetla velikog kamiona što joj se sve više približavao. Poput brojnih vozača kamiona, i ovaj je koristio noć za vožnju autocestom. Kad se potpuno primaknuo stražnjem dijelu njezinog automobila, počeo je pretjecati ovu usamljenu ženu usred noći na američkoj autocesti.

Iznenada, kad je prednji dio grdosije već dosegnuo njezin prozor, bez vidljivog se razloga začulo rikanje zračnih kočnica i teški se kamion ponovno našao priljubljen iza stražnjeg dijela automobila, upućujući zasljepljujući snop svjetla u unutrašnjost automobila.

Pomislivši kako se vozač kamiona predomislio te kako želi voziti nešto sporije, odlučila je ubrzati vozilo. Snažna buka golemog kamiona što je ponovno brzao za njom izazivala je u njoj neugodan strah.

Pomislila je kako prebrzo vozi i kako treba usporiti ne bi li omogućila vozaču kamiona slobodno pretjecanje, ali je nakon rike zračnih kočnica kamiona panično zaključila da je i njezin "progonitelj" također naglo usporio vozilo ostajući i nadalje priljubljen iza njezinog automobila.

U panici ova je žena razmišljala kako će pobjeći kamionu što je progoni. Ugledavši iznenada izlaz s autoceste i osvijetljenu benzinsku crpku, naglim pokretom skrenula je s prometnice u sigurnost svjetala još uvijek otvorene benzinske crpke. Međutim, isto je učinio i vozač kamiona.

Žena je naglo zaustavila svoje vozilo, iskočila iz njega i počela pozivati u pomoć. Istodobno, uz naglo kočenje golemi kamion progonitelj zaustavio se odmah iza njezinog automobila. Uto je vozač kamiona naglim skokom napustio sjedište kabine i, otvorivši stražnja vrata automobila, snažnim rukama iz unutrašnjosti izvukao čovjeka koji se skrivao iza prednjih sjedišta.

U neko doba noći nepoznati se napadač uvukao u automobil ove žene i čekao kad će sam i daleko od svih izvršiti zločin nad nemoćnom žrtvom. Međutim, u trenutku pretjecanja vozač kamiona je sa svojeg visokog sjedala uočio skrivenog zločinca i odlučio spasiti ženin život. Ne znajući što je posrijedi, žena je bježala od pogrešne osobe! Onaj koji ju je naizgled proganjao – bio je jedina osoba koja ju je mogla spasiti.

Je li moguće da na pragu novoga tisućljeća, na pragu vječnosti, poput ove nesretne žene, današnji naraštaj "Titanika" bježi od Onoga koji nas jedini može spasiti? Bježite li i vi danas? Bježite li od pogrešne osobe? Bježimo li od jedine Osobe

koja nas može spasiti? Bog nije Netko od koga moramo bježati, već Netko komu valja pribjeći. On nije Netko koga se treba bojati. S Njim se valja sprijateljiti. Bog veli: “Jer znam za svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je Gospodnja – naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.” (Jeremija 29,11) Uz ovakvo obećanje, možete li mi ponuditi bilo kakav razlog zbog kojega ne biste željeli prihvatiti Njegovo prijateljstvo?

Možda, poput “Titanika”, naša civilizacija bržâ kroz noć u smjeru neizbježne sudbine — kudikamo pogibelnije od one što se dogodila 1912. godine?

Zabavlja li se naša civilizacija večeras u potpalublju broda što plovi u blisku tragediju? Zar je moguće da smo zanemarili upozorenje što smo ga primili s nakanom da nas izbavi od kataklizmičkog kraja?

ISBN 953-6409-08-9